

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Lucií Trejbalovou v právní věci žalobce ■■■, bytem V, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne ■■■, č. j. ■■■,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 26. 9. 2016, č. j. ■■■, a ze dne 9. 8. 2016, č. j. ■■■, se pro vady řízení z r u š u j í a věc se v r a c í k dalšímu řízení žalované.**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou v zákonné lhůtě domáhal zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty jeho námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 9. 8. 2016, č. j. ■■■, jímž žalovaná zamítla jeho žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, protože žalobce není invalidní.

Žalobce v podané žalobě pouze stručně nesouhlasil s tím, jak žalovaná posoudila jeho zdravotní stav. Odvolal se na závěrečnou zprávu Fakultní nemocnice Hradec Králové ze dne 9. 7. 2015 a 22. 10. 2015, zprávu o ambulantním vyšetření Fakultní nemocnice Hradec Králové ze dne 14. 6. 2016, zprávu ortopedické ambulance Sarema ze dne 24. 8. 2016 a rentgenové snímky pořízené Fakultní nemocnicí Hradec Králové. Žalobce namítal, že dosáhl 1. stupně invalidity a navrhuje přezkum svého zdravotního stavu.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že v předmětné věci se jedná o dávku podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem, a proto navrhuje důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí. Jinak žalovaná setrvala na svém rozhodnutí a navrhovala, aby soud žalobu zamítnul.

Z předloženého správního spisu soud zjistil následující rozhodné skutečnosti:

Dne 13. 4. 2016 žalobce požádal o přiznání invalidního důchodu. Jeho zdravotní stav byl posouzen posudkovým lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení Liberec (dále jen „OSSZ“) dne 19. 7. 2016. Dle vypracovaného posudku žalobce není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20 %, a to v souvislosti s úrazem ze dne 23. 6. 2015, když jeho zdravotní postižení bylo posouzeno jako uvedené v kapitole XV, oddíl B, položka 9b přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb.

Na základě tohoto posouzení zdravotního stavu žalobce vydala žalovaná dne 9. 8. 2016 rozhodnutí, kterým žalobcovu žádost o přiznání invalidního důchodu zamítla pro nesplnění podmínek § 38 zákona o důchodovém pojištění. Žalovaná konstatovala, že žalobce není invalidní ve smyslu § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, neboť dle posudku OSSZ ze dne 19. 7. 2016 poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20 %.

Proti tomuto rozhodnutí si žalobce podal námitky, v nichž s posouzením zdravotního nesouhlasil. V řízení o námitkách byl zdravotní stav žalobce posouzen lékařskou posudkovou službou žalované. Ta v posudku ze dne 25. 10. 2016 dospěla ke shodným závěrům jako posudkový lékař OSSZ, tedy že žalobce není invalidní, neboť jeho zdravotní stav po polytraumatu při nehodě dne 23. 6. 2015 je dlouhodobě nepříznivý, ale způsobuje pokles pracovní schopnosti jen o 30 %, když zdravotní postižení žalobce bylo posouzeno podle kapitoly XV, oddíl B, položka 9b přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb.

Ze závěrů tohoto lékařského posudku potom žalovaná vyšla při vydání žalobou napadeného rozhodnutí, kterým námitky žalobce podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, zamítla a rozhodnutí vydané v I. stupni řízení potvrdila. V odůvodnění žalovaná uvedla, že po přezkoumání zdravotního stavu zjistila, že u žalobce nejsou splněny podmínky pro přiznání invalidního důchodu dle § 38 a § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Na základě skutečností uvedených v posudku ze dne 25. 10. 2016 dospěla žalovaná k závěru, že u žalobce jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, byla u něj zjištěna míra poklesu zdravotní schopnosti 30 %, když jako rozhodující onemocnění bylo posouzeno funkční postižení po zlomeninách kostí dolní končetiny ve smyslu kapitoly XV, oddíl B, položky 9b přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., proto není invalidní

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a z hlediska námitky žalobce, která se týkala neuznání invalidity a posouzení jeho zdravotního stavu, v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. Přitom byl soud vázán skutkovým i právním stavem v době rozhodování správního orgánu podle § 75 odst. 1s. ř. s. Po provedeném řízení dospěl

soud k názoru, že žaloba je důvodná.

Předmětem soudního přezkumu bylo rozhodnutí žalované o zamítnutí žádosti žalobce o přiznání invalidního důchodu, které je závislé na posouzení zdravotního stavu a poklesu pracovní schopnosti posudkovými lékaři.

Podmínky pro získání a trvání nároku na invalidní důchod jsou stanoveny zákonem o důchodovém pojištění.

Podle § 38 zákona o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu.

Podle § 39 odst. 1 citovaného zákona je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 písm. a) uvedeného zákona se jedná se o invaliditu prvního stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %. Způsob posouzení pracovní schopnosti obsahuje § 39 odst. 3 až odst. 8 zákona o důchodovém pojištění a prováděcí vyhláška č. 359/2009 Sb.

Protože šlo o přezkum rozhodnutí o důchodové dávce závislé na posouzení pracovní schopnosti žalobce, bylo v soudním přezkumném řízení doplněno posouzení zdravotního stavu žalobce posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“), v souladu s § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, dle kterého posudkové komise posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového zabezpečení. Při ústním jednání soud provedl dokazování vyžádaným protokolem o jednání a posudkem posudkové komise.

Podle protokolu o jednání posudkové komise ze dne 23. 3. 2017 jednala posudková komise v příslušném složení za účasti odborné lékařky z oboru ortopedie, žalobce byl jednání přítomen. Při jednání bylo probráno jeho předchozí pracovní zařazení, posudková komise konstatovala dobu pracovní neschopnosti i prodloužení výplaty nemocenských dávek po uplynutí podpůrní doby, žalobce se vyjadřoval ke svým subjektivním zdravotním potížím a byl přešetřen odbornou lékařkou z oboru ortopedie. Žalobce předkládal znalecký posudek ohledně ztížení jeho společenského uplatnění ze dne 5. 3. 2017, posudková komise měla dále k dispozici lékařské zprávy a rentgenové snímky, které žalobce předložil soudu k doplnění žaloby.

Posudková komise v posudku ze dne 23. 3. 2017 konstatovala, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění následkem úrazu ze dne 23. 6. 2015. Šlo o invaliditu 1. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) uvedeného zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 35 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého

zdravotního stavu žalobce posudková komise shledala poúrazový stav levého kyčelního a levého kolenního kloubu, který hodnotila dle kapitoly XV – funkční poruchy, oddíl B – postižení končetin, položka 13 – funkční postižení po zlomeninách kostí dolní končetiny, kde je nejen omezení rozsahu hybnosti kyčelního kloubu, které je středně těžké, ale je přítomna i instabilita kolenního kloubu při ruptuře předního zkříženého vazů, dále poúrazová arthrosa kyčelního i kolenního kloubu a omezení hybnosti hlezenního kloubu při zkrácení Achilovy šlachy, tedy jako středně těžké postižení funkce končetiny dle položky 13b přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. s mírou poklesu 35 %, což zohledňuje i vykonávaná dělnická povolání.

K posudkovým závěrům neměli účastníci řízení žádné připomínky, žalovaná ponechala s ohledem na navýšení míry poklesu pracovní schopnosti o 5 % rozhodnutí na úvaze soudu.

Provedený důkaz posudkem posudkové komise byl soudem zhodnocen podle § 77 odst. 2 s. ř. s. Při hodnocení posudku posudkové komise soud zjišťuje, zda byla během posudkového řízení dodržena příslušná zákonná ustanovení upravující činnost posudkové komise a posudek obsahuje stanovené náležitosti. Posudek pak soud hodnotí z hlediska jeho úplnosti, objektivnosti a přesvědčivosti. Pokud soud neshledá žádné skutečnosti posudkový závěr zpochybňující, respektuje jeho závěr o hodnotě míry poklesu pracovní schopnosti, neboť sám nedisponuje pravomocí hodnotit zdravotní stav posuzovaného.

V souzeném případě posudková komise vypracovala posudek v řádném složení, za účasti odborné lékařky z oboru ortopedie, což odpovídá charakteru žalobcových zdravotních potíží. Žalobce byl také při jednání posudkové komise touto odbornou lékařskou přešetřen. Z toho soud dovozuje, že zdravotní postižení žalobce mohlo být řádně zhodnoceno dle posudkových kritérií. Soud ověřil, že posudková komise měla pro posouzení zdravotního stavu žalobce dostatek podkladů. Konkrétně vycházela z podkladů ve spise OSSZ, posudkové lékařské služby žalované, dále zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. L., především jeho nálezu ze dne 25. 4. 2016. K dispozici měla také odborné lékařské zprávy MUDr. H. ze dne 1. 12. 2015, 5. 1. 2015 a ze dne 22. 3. 2016 a 14. 6. 2016 (chirurgicko - traumatologické nálezy), MUDr. Š. ze dne 11. 1. 2016 (neurologie), dále rehabilitační nález MUDr. K. ze dne 24. 3. 2016 a ortopedické nálezy MUDr. J. ze dne 24. 6. 2016, 29. 6. 2016 a 24. 8. 2016, včetně hodnocení RTG snímků. Z posudku vyplývá, že hodnocení posudkové komise bralo v potaz nejen tyto odborné nálezy, ale také výsledky vlastního vyšetření odborné lékařky posudkové komise z oboru ortopedie.

Podle názoru soudu posudková komise přesvědčivě určila rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, kterým je stav po polytraumatu při autonehodě dne 23. 6. 2015 – funkční postižení levého kyčelního a levého kolenního kloubu. Posudková komise zdravotní postižení žalobce hodnotila dle kap. XV, odd. B, položka 13b přílohy č. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., které je hodnoceno 30 – 35 % mírou poklesu pracovní schopnosti. Posouzení dle uvedené položky 13 (na místo položky 9, podle které bylo zdravotní postižení hodnoceno posudkovými lékaři žalované v obou stupních řízení) posudková komise odůvodnila tím, že se u žalobce nejedná pouze o omezení hybnosti kloubů. Výstižnější je položka 13 – funkční postižení po zlomeninách kostí dolní končetiny, kde je zahrnuto nejen omezení rozsahu hybnosti kyčelního kloubu, které je středně těžké, ale také přítomna instabilita kolenního kloubu při ruptuře předního zkříženého vazů, dále

poúrazová arthrosa kyčelního i kolenního kloubu a omezení hybnosti hlezenního kloubu při zkrácení Achillovy šlachy. Posudková komise zvolila horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti 35 %, což odůvodnila tím, že se jedná o středně těžké postižení funkce končetiny pod položkou 13b. Tato procentní míra poklesu pracovní schopnosti pak již dostatečně odráží i dosud vykonávaná dělnická povolání. Podle soudu tak posudková komise přesvědčivě zdůvodnila, proč dále horní hranici míry procentního poklesu pracovní schopnosti nezvýšila postupem dle § 4 vyhlášky č. 359/2009 Sb.

Posudek soud považuje za úplný, objektivní a přesvědčivý, neboť jak bylo rozvedeno, posudková komise jednala v řádném složení, měla dostatek podkladů pro posouzení zdravotního postižení žalobce, s nimiž se řádně vypořádala, a především přesvědčivě odůvodnila, proč je na místě poúrazový stav žalobce hodnotit podle položky 13b jako funkční postižení končetiny po zlomeninách kostí dolní končetiny, a to středně těžké. Žádné pochybení posudkové komise soud při vypracování posudku neshledal, proto z něj vycházel jako z rozhodujícího důkazu, který vyvrátil posouzení zdravotního stavu a invalidity žalobce posudkovými lékaři žalované a podle kterého je žalobce invalidní v 1. stupni invalidity podle § 39 odst. 1, odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění.

Soud tedy dospěl k závěru, že v projednávaném případě byl zákonným způsobem zjištěn pokles pracovní schopnosti žalobce o 35 % k datu vydání napadeného rozhodnutí a pokud žalovaná vycházela z posudku OSSZ a posudku vlastní posudkové služby, které dospěly k nesprávnému závěru o poklesu pracovní schopnosti žalobce pouze o 20 %, resp. 30 %, vycházela z nesprávně zjištěného skutkového stavu.

Soud proto napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení podle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc vrátil žalované k dalšímu řízení v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. Soud využil možnosti dané mu § 78 odst. 3 s. ř. s. a přistoupil i ke zrušení rozhodnutí žalované vydaného v I. stupni řízení, neboť i toto rozhodnutí vycházelo z nesprávně zjištěného skutkového stavu. Podle § 78 odst. 5 s. ř. s. zruší-li soud rozhodnutí správního orgánu, je správní orgán v dalším řízení vázán vysloveným právním názorem soudu. Bude proto na žalované, aby ve věci znovu rozhodla, přičemž bude vycházet z toho, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní, a to pro invaliditu 1. stupně.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení, které důvodně vynaložil, proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. V souzené věci byl úspěšný žalobce, náhradu nákladů řízení ale výslovně nežádal, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek,

je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 27. dubna 2017.

Mgr. Lucie Trejbalová,
samosoudkyně